

## Дбайливість

Так мало ми всі завжди знаєм  
Про весь свій путь і все життя,  
Минуле й нинішнє, й бажаєм  
Хоч зазирнути б в майбуття.

Той, жити вічно нам й всебічно,  
Й в Загальне Благо все давать,  
Така мета для нас – одвічно,  
Повинні ми в ній досягать

Лихого, темного та й злого,  
І лиш до Світла щоб все йти,  
Сил і енергій всіх для того  
Без знань високих не знайти.

Але для кожного із злетів-  
В кожному з життів їх не злічить-  
Треба, щоб кожен з нас сам вгледів,  
Як треба ж витрачати, щоб жить

Всі треба так їх витрачати  
У битвах і в двобоях нам,  
Щоб берегти й передбачати  
Відновлення і тут, і там.

Все більше, швидше і повніше,  
Та не для себе ж - а для всіх.  
В тім будемо й зростать все вище,  
Й буде завжди в житті успіх.

Та це все не дається смертним,  
А до безсмертя - йти і йти,  
В земній й надземній круговерті  
Найкращий засіб для мети -

Все більше й вище вдосконалень,  
Для цього й треба все вивчать!  
Бо знань завжди ж нам буде мало,  
Якщо так жить, щоб все й здолать

І є знання для нас найвищі,  
Нам Агні Йога все дала,  
Все в ній для нас і в нас найближче,  
Й злітать в життя є два крила.

З повним напруженням, і повним  
У сенсах всіх й своїм життям,  
Енергій всіх і сил, щоб спомин  
Лиш не оставсь, й без вороття!

Бо в нас дбайливість – то не жадність,  
Ту мудру якість треба ж мать,  
Щоб нам не впасти в безпорадність,  
А навпаки - все й здобувать,

Рука, що дасть, не оскудіє,  
Якщо лиш мудро все дає,  
Бо мудрий він й дбайливо діє,  
Бог в серці й розумі з ним є!